

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

F ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

FLO FLV FOC FOL FON

FOR FOS FRA 139

editione iudicium, quos appellant *Floralia*, sive *ludes Floralia*. Quod quia Senatus flagitiosum trahit temporis videbatur, ad ipso nomine argumentum sumi placuit, ut pudenter quendam dignitas adficeretur: deam finixerunt eis quibus suis peccatis, eamque opere placari, ut fuges cum abdolis, aut vitibus bene, prospere, florescerent. Celebrabantur illi ludi omni: cum latitudo, convenientes memoria merentis: præter verborum licentiam nudabantur flagitiantem populo meretrices, que mitem funeris officio, in conspectu multitudinis ad fastidiam usque impudicis moribus derinebantur. Hoc à Græcis *Myagris* dicitur. Ovid. 4. Faſtor. Chloris erat quæ flora vocor.

Floralia, hum. [Ludus] Ger. *Zartzeit des Blütenbaus* und *Schauzeit* se manu ehem der Blumen Götter zu. Non sunt. 1. Dies festi, iudiciorum honorum *Floria* instituti, que *flori* dea habita fuit. Quintil. lib. 1. cap. 9. Quædam tamen & faciem foliosim habent, & dici vitiosa non possunt: ut, *Tragoedia Thysites*, & *Ludi Floralia*, ac *Megalelia*. Ovid. 4. Faſtor. *Exit* & in *Majas* festum *Floralia* Calendas. «*Floralia* enim dicitur loca in quibus sunt Flores». Varro lib. 1. de *Re Ruris*. cap. 23. Nec minus ea discriminanda in cōſiderando quæ sunt fructuosa, ab his quæ sunt propter voluptatem, ut quæ pomaria, aut *floralia* appellantur.

Florius, *flūs*, *z. um*, adjectivum à *Floralibus* deducitum, quo id significatur quod ad *Floralia* pertinet, aut quo in *Floribus* utebantur. Mart. lib. 1. Et *Floralius* laetitia arena festas.

Florenſia, *x.* [Ger. *Zöseng in Italien*.] Vrbs insignis *Hetruria*, olim *Euentia* dicta, quod sit ad flentum Ami summis & populi ipsi, *Euentini*: quorum meminit Cato in *Orientalibus*, ut refert Angelus Politianus Epistola ad *Batholomeum Scalacum*. Vulgo *Eurenza*.

Floriantus, Imperator, qui Tacito succellit, dolens Probum milie pessum à magno exercitus parte esse electum, libip̄ vecas incidit, et fulloq. sanguine confunditus est.

Florius, *fluvius* est Gallicus in Hispania: Plin. lib. 4. cap. 20.

Flumentana porta, [Ger. *Die Wasserarten der Span. See*] quam Tyberis in urbe intrans, in sinistra parte rupi reliquit: dicta quod Tyberis quandoq. in eam influxerit.

Fluonī, *x.* Iuno, quam mulieres colebant, quod sanguinis fluentem in conceptu retinere putabatur. *Bocanis in Geologiae deorum*.

F ante O.

Focunates. Plinio populi suar. in Alpibus, lib. 3. cap. 20.

Folia, Malier quædam fuit Arminensis, vencixia famosa.

Florai. Non deinde mascula libidinis Arminenium *Foliā*.

Fons Solis. In desertu Libyæ est, ultra Cyrenaicam regionē: juxta Iovis Ammonis oraculum, cuius aqua manū & vespera tepida est: meliusdiano tempore gelidissima: sub mediam noctem fervidissima. [Ovid. mye. Ger. Die Sonnen Brunnens in der wüste Libya gegen weisse Wasser abwärts und meistens läuft sie zu Minag ganz fast zu Minag nach ganz heiß.] Fons autem Solis appellatur, quod à Sole regi videatur, & pro ratione diuersorum cardinum quos ille per albus, calorem tempore, temporeq. frigore permutteret. Apud Ammonios (inquit Herodotus lib. 4.) aqua fontana est, qua sub matutinum quidem teperat horam, qua fons frequentissimum est: frigescit: sub meridiem mutat frigidior est, eaq. hora horrostris irragat. Declinante jam die remittitur frigus, donec Sol occidit: tunc reperiet, magis à magis calcicena usque ad mediam noctem, quo tempore servens exsultat: præterita nocte media, ad auroram usque refrigescit. Cognominatur autem *Fons Solis*. Hæc illa. Meminat hujus fontis & Ovid. lib. 15. Meram quævis Ammonis, nō Solis fontem appelleret: medio (iugis) tua corniger Ammon. Vnde die gelida est, etiæq. obituaq. calcifer. Silius quoq. lib. 3. Ammonis oraculum describens: Stat (iugis) fano vicina novum & memorabile lympha. Quæ nasciente die, quæ deficiente repescit: Quæque nget, medium quum Sol accendit Olympum. Plin. lib. 2. cap. 103. dno hujs naturæ fontes commemorat, quorum alterum à vicino oraculo, Ammonis fontem appellat: alterum apud Troglo-dytas collo car. Aethiopis populus, cumq. Solis fontem nominat. Verba eius sunt hæc: Iovis Ammonis fons, interdui frigidus, noctibus seruet. Deinde subdit: In Troglo-dyns, fons Solis appellatur, dulcis & circa meridiem maxime frigidus: mox paulatim repescens, ad noctis media servore, & amatinde infestatur.

Fonteſſa, Virgo Veſtalis, Fonteſſa foror, cujus meminit Cicero in *Oratione pro Fonteſſa*.

Fontinilis porta dicta est Romæ, quæ alio nomine *Capena* dicitur, ob propinquitatem scaturientium fontium, iuvenilia Satyr. 3. Subiit ad Veteres arcus, madidamq. Capenam. I. viii: Aediles alteram porticum ad portam Fontinalem, ad Martis aram, quæ in campos iter esset, perduxerè. [German. *Brennen Zer ja Rom.*]

Forcis, *figuræ*, Nomina viri proprium, qui tres filii habuit Gorgonas, Sthenyo scilicet, Euryalem & Medulam, quæ nimis locupletes fuerunt, & Gorgones dicuntur: id est, terræ cultrices.

Fordicidia, dies celus à fardis bubus: hoc est, pregnâibus: quod eo die immolarentur boves prægnantes in curis: à foris cedendis fordicidia dista.

Foriculus. Deus putatur, sonum præses. [Iug. 3. Germ. *D. Thorenz*.] sicut Cardinea Dea, quæ cardinibus præcerat: & Lemeninus Deus, qui præcerat limini.

Formæ, *num*, *figuræ*. Vulgo *Nelatalis*, *Fernie*. Verbi est Campanæ maritima juxta Cajetam, Latitragonum quondam sedes, à Laconibus (ut Strabo auctor est) condita: a quibus primum Hormiz dicta sunt, sive à frequencia, bonitateq. nō expedit est, statio num, ut Festo placet: sive *do* *ne* *figuræ*: id est, ab impetu Latitragonum (ut Servio placet) qui anthropophagi suis perhibentur. Quicquid id est, primum Hormiz dicta putantur: & deinde aspiratione in *F* commutata, *Formæ*. Verisimiliter est, illud esse oppidum quod quinto à Cajeta lapide situ vulgo *Nelam* vocant.

Formiones. Vide *PHORMIONES* infra.

Formio, *Ptolem. Istris* fluvius, hodie *Cisanus*.

Fortunatæ insulae. A fructuosa ubertate, aenigi, tenuiter dista sunt, *figuræ* *soni*. Strab. lib. 2. Fortunatæ insula contra extremam Mauritaniam ad Occidentem sunt, quam quidem ad partem & Hispanie terminus Occidens concurret. Sunt autem sex numero, ut ex laba sententia tradit. Plin. lib. 6. cap. 32: quarum primam *Ombrion* appellari ait: secundam *Iunoniæ*; tertiam eodem nomine quartam *Capriam* quintam *Nivariam*, perpetua nive nebulosa sextam *Canariam*, plenæ canibus ingentibus. *Fortunatæ insulae* (inquit Meli lib. 3.) abundant sua sponte genitis, & subinde aliis super aliis innatis, cibis, nihil sollicitos alunt: bestiis quæ ait illic urbes excultæ: una singulati duojum fontium ingenio maxime insignes: alterum qui guttare, tulu solvuntur in mortem: ita affectus remedium est ex altero bibere. Solinus magna ex parte fabulosa esse scribit, quæ de *Fortunatæ insulae* traduntur, unam quantum esse, quæ nonnulli habeat fertilitatem, nimirum tamen cælore infecta. Hodie omnes uno nomine *Cannaria* vocantur, à fertilitate cannarum, in quibus nascitur sacerdos.

Fornili, *oium*, [Ger. *Ein Etat in Italien*; heit jetzt *Foral*.] Oppidum Sabinorum, saxo in loco situm: Strab. lib. 5. *Persam* vocatur rebellandum, quād ab habitādum aptiorem. Virg. 7. Ænea. Qui Tenebris horrentes rupes, montemq. severum, Caſterian q. colunt, *Forulos*, & flumen *Hymellæ*.

Fôrum Bibalorū, Vulgo *Fora*, *Hippanie* *Tarracönensis* oppidum est non procul a *Vaccæ*, cujus meminit Ptolemæus lib. ca. 6. Sunt nonnulli qui putent idem esse cum eo, quod hodie *Bonum* appellant.

Fôrum Claudi, Oppidum Alpinum, Centronum metropolis, apud Ptolemæum, lib. 3. cap. 1. Sunt qui existiment idem esse cum eo, quod hodie *Taracón* vocant.

Fôrum Clodi, Vulgo *Fora*, *omnæ*, Oppidum *Herruræ*, cujus incolæ *Foroclodi* nominantur: Plin. lib. 1. ca. 5. Fuit præterea euclidem nominis oppidum in octava regione Italie, cujus meminit idem Plin. lib. 3. cap. 15. Dom. Mar. Nig. lib. 7.

Fôrum Cornelij, Vulgo *Insula*. Oppidum est in via Aemilia, quod & *forum Sylli* appellatur: utroque nomine deducit à Cornelio Sylla Dictatore, qui ibi primus fons instituit. *Forocœnensis* agri meminit Plin. lib. 3. cap. 16. Hodie *Insula* vocant, quasi *Aemiliam*, à nomine via, in qua sita est.

Fôrum Iulii, sive *Forum Iulium*, Oppidum est Narbonensis provinciæ, Octavianorum colonia, teste Plin. lib. 3. cap. 4. hodie servatis non oblitis prisci nominis veſtigis *Frejum* vulgo appellatur. Fuit & *Carnotum* sive *lapidum* oppidum ejusdem nominis, teste Ptolemæo, lib. 3. cap. 1. à quo tota regio hodie corrupto nomine *Frejum* appellatur.

Fôrum Segusiæ, Gallia Lugdunensis oppidum est, apud Ptolemæum, lib. 2. cap. 9. idem cum eo (ut putatur) quod hodie *Burgus* *Brivis* appellant. *Burg* ex brevi.

Fôrum Livii, Vulgo *Foris*, Oppidum Aemiliæ, in octava regione Italie, Cornelii Galli Poëtæ natalibus nobilitatum. Meminimus oppidi Plin. lib. 3. cap. 15.

Fôrum Gigurorum, sive *Eqitorum*, à Ptolemæo, lib. 2. ca. 6. appellatur urba quæ dicitur *Hispanie*, in tractu *Tarracönensi*, quæ à nonnullis eadem esse creditur, quam Hispani sua lingua vocant *Melina de Rioce*.

Fôsse Maniane [Ger. *Ein Etat in Delphinen*; heit jetzt *Aigrie marie*.] Apud Ptolemæum, lib. 2. cap. 9: *Gallia* *Narbonensis* oppidum est ad alterum ex Rhodani oitis situm: ita dictum à propinquâ fossâ, quam Marius ex Rhodano duxit in vicinum lacum, ut scribit Strabo lib. 4. oitis abundantem.

Fôsse Paprytanæ, *Tuscoræ* civitas Ptolemæo, hodie *Paprytanæ*, Francordia, Vrbs Franconia ad Mœnum sita, ob totius Eu-

topas